

POSUDEK VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení diplomanta: Bc. Jana Bělonožníková

Název diplomové práce: **Reakce na ozbrojený konflikt v Darfúru**

Titul, jméno a příjmení vedoucí diplomové práce: Mgr. Kateřina Novotná

Tématem předložené diplomové práce byl rozbor ozbrojeného konfliktu v Darfúru a následná reakce vnitřních aktérů a aktérů mezinárodního společenství. Diplomantka se v první části práce snaží analyzovat kořeny současného konfliktu, přičemž neopomíjí žádnou z podstatných příčin a zaměřuje se na historické (koloniální), ekonomické (surovinové), politické a následně i etnické příčiny. Tato část práce ukazuje, že diplomantka je schopna se orientovat v často nepřehledných afrických realitách.

Práci je nicméně poněkud na škodu, že je převážně popisná, poznatky sbírající, třídící a sestavující, avšak bez hlubších (mezinárodně)právních rozborů a závěrů, což je patrné zejména u kapitoly zabývající se ozbrojeným konfliktem, a taktéž u části pojednávající o rezolucích Rady bezpečnosti OSN.

Hodnocení humanitárních katastrof v Somálsku, Bosně a Hercegovině, Rwandě, Kosovu a v neposlední řadě v Darfúru je součástí *Zprávy OSN* („*A more secure world: our shared responsibility*“, Report of the High-level Panel on Threats, Challenges and Change), která mimo jiné uvádí, že lze v mezinárodním právu hovořit o rodícím se pravidlu o kolektivní odpovědnosti chránit, které přesouvá důraz z „práva zasáhnout“ (*right to intervene*) na „povinnost chránit“ (*responsibility to protect*). Srov. také výrok od významného internacionalisty Nandy, poukazujícího na „rodící se právo, možná přímo povinnost na straně mezinárodního společenství zasáhnout do vnitřních záležitostí státu v případě, že zde dochází k rozsáhlému porušování základních lidských práv“.

Předmětem ústní obhajoby může být zamyšlení se diplomantky nad výše uvedenými výroky a posouzení, zda jsou právně relevantní a zda se s nimi ztotožňuje, zejména v souvislosti s článkem 2(7) Charty OSN („Žádné ustanovení této Charty nedává Organizaci spojených národů právo, aby zasahovala do věcí, které podstatně patří do vnitřní pravomoci kteréhokoli státu, ani nezavazuje členy, aby takové věci podrobovali řešení podle této Charty; tato zásada však nebrání, aby se použilo donucovacích opatření podle kapitoly VII.“) Na jakém právním základě by bylo možno *zasáhnout* v rámci *povinnosti chránit*? Bylo by možné použít stále problematický koncept humanitární intervence?

V tomto směru zajímavým počinem na africkém kontinentu je přijetí *Zakládajícího aktu Africké unie*, který ve svém článku 4(h) poskytuje „na základě rozhodnutí Shromáždění právo zasáhnout v závažné situaci ve členském státu, zejména v souvislosti s páčáním válečných zločinů, genocidy a zločinů proti lidskosti“.

Stylistická a jazyková stránka práce je slušná. Uvedená literatura představuje poměrně obстойný, nikoliv však vyčerpávající zdroj informací. Diplomantka mohla využít dalších dostupných materiálů, přímo se vztýčících k tématu její práce, jako například již výše zmiňovanou zprávu OSN zabývající se kolektivním bezpečnostním systémem a efektivitou mírových operací („*A more secure world: our shared responsibility*“, Report of the High-level Panel on Threats, Challenges and Change). Zajímavé studie zabývající se tzv. zmezinárodnělými konflikty jsou dostupné například na webových stránkách Mezinárodního výboru Červeného kříže.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji hodnocení

d o b ř e (C).

V Brně dne 13. května 2008

Mgr. Kateřina Novotná

